

[Finansministeren.]

noget, hvor han ikke rigtig begriber sammenhængen i tingene.

Det er rimeligt ved denne lejlighed, at jeg slutter med at gøre nogle bemærkninger til hr. Grünbaum. Hr. Grünbaum var vred over, at jeg havde været for polemisk over for ham. Jeg gør ham opmærksom på, at inden han overhovedet havde læst min første redegørelse, havde han offentligt stemplet de tre regeringspartier som løftbrydere. Det var hans første reaktion uden overhovedet at sige: hør, jeg må da lige vide, hvad det er, der er sket, hvad er forklaringen på det? Næh, det blev brølet ud i fjernsynet og i radioen samme aften, at det var løftbrud, og han tvivlede på den gode vilje; han mente faktisk ikke, den havde været til stede. Jeg vil sige ligesom ærede ordførere fra de tre regeringspartier: hvilken interesse skulle de tre partier have i at få denne udsættelse? Hvad skulle vi dog overhovedet have den for, hvis vi kunne gennemføre kildeskatten til 1. januar 1969? Det kan da aldrig være nogen politisk gevinst, vi vinder ved det her. Næh, det er da også socialdemokratiske medlemmer klar over, og det er vi da klar over. Ja men hvorfor skulle vi så dog ikke sætte alle kræfter ind på at få den gennemført? Vi havde jo ikke nogen som helst interesse i det års udsættelse. Vi havde den samme interesse som socialdemokratiet i at få den sag overstået og vise, at den kunne administreres, og derfor tog vi fat på opgaven, og derfor skubbede vi betænkeligheder og råd til side, indtil vi stod over for dette fysiske stop. Og dermed håber jeg også, at hr. Grünbaum, som jo kender sammenhængen i disse sager, vil kunne erkende, at der sker en rent faktisk forskel på situationen den 12., 13., 14. februar og så frem til den 20. februar. Og når han spørger: var det egentlig ikke politisk uenighed i regeringen, der var skyld i det her? — vil jeg sige: der var ingen uenighed i regeringen om disse spørgsmål. Vi var enige om, at det radikale princip om den kumulative metode skulle der nedsættes en studiegruppe om, men det skulle ikke influere på den planlægning, på den tilrettelæggelse, på den ikrafttræden af kildeskatten fra 1. januar 1969, som hr. Grünbaum havde sat i system. Der var ingen principiel, og der

var ingen politisk uenighed om spørgsmålet.

Hvilken betydning — siger hr. Grünbaum — havde egentlig de uløste lovgivningsopgaver? Hvilken betydning havde de, siger han. Hvorfor stod jeg og regnede dem op? Det ved jo hr. Grünbaum, at det har betydning, for han har arbejdet med Datacentralen i denne sag; han har haft møder med dem, og han ved, at de har sagt: vi må vide, hvad det er for et system, vi skal bygge op, før kan vi ikke begynde at programmere. Der er derfor en sammenhæng mellem begyndelsen af kildeskattearbejdet og afslutningen, de skattekort, der går ud til borgerne, og den opkrævning, der skal finde sted på grundlag heraf, en sådan sammenhæng, at man må kende begyndelsen og begyndelsesvilkårene, og hvad det er, man vil med systemet, inden man kan lave det færdigt, og inden Datacentralen kan lave det. Det gælder f. eks., at skal man lave et skatteyderregister, hvor alle skatteydere skal ind på et magnetbånd, ja, så er det nødvendigt at vide nøjagtigt, hvilke oplysninger man vil have hos de forskellige skatteydere, hvilke oplysninger der er relevante, er af betydning for, at man kan køre kildeskattesystemet, og derfor kan man ikke lave dette indledende arbejde med et skatteyderregister, før man ved, hvordan folketinget vil forholde sig over for børns skattepligt, over for spørgsmålet om de medhjælpende hustruer, som jo var aldeles uløst i hr. Grünbaums kildeskatteforslag, og før man ved, hvordan man vil forholde sig med standardfradraget, som der jo også i hr. Grünbaums tid var kommet tvivl om, hvorvidt det skulle opretholdes eller ikke opretholdes. Se, derfor tror jeg, at man må forstå denne sammenhæng, og det er derfor, jeg har redegjort for alle de uløste lovgivningsopgaver, og det er derfor, jeg mener, at kunne vi ikke enes om andet, så måtte vi dog kunne enes om, at løsningen af disse lovgivningsopgaver blev afbrudt — det er dog en faktisk kendsgerning — af valgkampagnen; og at den politiske ledelse er svækket under en valgkampagne, er ingen kritik af hr. Grünbaum, men det er jo simpelt hen kutyme her i landet — og en rimelig kutyme — at efter at valg er udskrevet, foretager man ikke drastiske politiske beslutninger, man giver ikke